

ಪ್ರಚ್ಛನ ಕನಸು

ಆನೆಗೂ ಇರುವೆಗೂ ಹಸಿವೆಯು ಆದರೆ
ಆನೆಯು ಸೋಲುವದಂತೂ ನಿಜ!
ದೃಶ್ಯವ ನೋಡುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ?
ಕನಸಲಿ ಕಂಡರೂ ಇತ್ತು ಮಜ!

ಸಕ್ಕರೆ ತಿನ್ನಲು ಹುಡುಕಿ ಹೊರಟವು
ಇರುವೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ!
ಆನೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಲೆ ಇಲ್ಲಾ
ಹೋಗುತ್ತಲಿದ್ದವು ಶಿಸ್ತಾಗಿ!

ಸನಿಹದಿ ಇತ್ತು ಕಬ್ಬಿನ ತೋಟ
ಆನೆಯು ತುಂಬಾ ಹಸಿದಿತ್ತು!
ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನೋಡಿದ ಆನೆಗೆ
ಕಬ್ಬಿನ ತೋಟವು ಕಂಡಿತ್ತು!

ಇರುವೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದವು
ಕಬ್ಬಿನ ತೋಟಕ ಬಿಡಬಾರ್ತು!
ಕೊಬ್ಬಿದ ಆನೆಯು ತೋಟವ ತುಳಿದರೆ
ಸಕ್ಕರೆ ನಮಗೆ ಸಿಗಲಾರ್ತು

ತೋಟದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಾ ಆನೆಯು

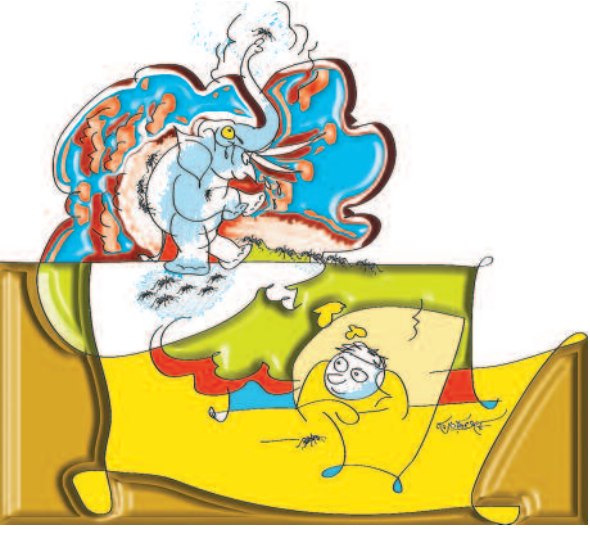
ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲೆ ನಿಂತಿತ್ತು!
ಇರುವೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ
ಏರುತ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕಚ್ಚಿತ್ತು!

ಏನಿದು ರಗಳೆ ಏನೀ ತುರಿಕೆ
ಏನೋ ಸಂಕಟ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ಓಡಿತು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ
ಓಡಲು ಎಡವಿ ಬಿತ್ತಲ್ಲ!

ಇರುವೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಇಳಿದವು ಕೆಳಗೆ
ಆನೆಗೆ ದಣವು ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು!
ಇರುವೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಕ್ಕರೆ ಹುಡುಕಲು
ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಟವು ಬೇಗಾಯ್ತು!

ಕನಸಲಿ ಕಂಡೆ ಹಸಿವಿನ ಕದನ
ಹೇಳಿದೆ ಯಾರೂ ನಂಬಿಲ್ಲ
ಬರೆದೆನು ಹೀಗೆ ಕಂಡಿಹೆನಲ್ಲ
ನನ್ನದು ಏನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ!

-ದೇವಕಿಸುತ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಹಾಡುವ ಕತ್ತೆ

ಅದೊಂದು ವಯಸ್ಸಾದ ಕತ್ತೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ
ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು
ತಿಂದುಕೊಂಡು ಕಾಲ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ದಿನ ನರಿಯೊಂದು
ಎದುರಾಯಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಅವರಡೂ
ಸ್ನೇಹಿತರಾದವು.

ಒಂದು ದಿನ ರೈತನೊಬ್ಬನ ತೋಟಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ
ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ಸೌತೆಕಾಯಿಯನ್ನು ಗಬಗಬನೆ
ತಿಂದವು. ಅದು ರುಚಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ
ತೋಟಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು.
ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಹಾಲು ಚೆಲ್ಲಿದ ಬೆಳದಿಂಗಳು. ಕತ್ತೆಗೆ
ತುಂಬಾ ಖುಷಿ ಆಯಿತು. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ
ನೋಡುತ್ತಾ ನರಿಯನ್ನು 'ನರಿಯಯಾ, ಈ ದಿನ
ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಅಲ್ಲವೆ? ಚಂದ್ರ ಎಷ್ಟು
ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಾನೆ, ನನಗಂತೂ ತುಂಬಾ ಖುಷಿ
ಆಗಿದೆ. ಆ ಖುಷಿಯ ಭರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು
ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನ
ಅಂಬೋಣವೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಕತ್ತೆ.

'ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ನೀನು ಹಾಡು
ಹೇಳುವುದೆ? ನಿನ್ನ ಗಂಟೆಲು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ
ಕೂಗಾಟಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಭಯಪಡುತ್ತಾರೆ' ಎಂದಿತು
ನರಿ. 'ನಾನು ಎಂದರೆ ಏನೆಂದು ತಿಳಿದೆ? ನನ್ನ
ಹಾಡು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು
ನಿನಗೆಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ? ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ
ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು. ಅದಕ್ಕೇ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ'

ಎಂದಿತು ಕತ್ತೆ.
'ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕಳ್ಳತನದಿಂದ
ಸೌತೆಕಾಯಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೊಲದ
ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದು
ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡಿಯಾರು. ನಿನ್ನ ಶಬ್ದವನ್ನು
ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರರು. ನಾನು
ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ.
ನಿನಗೆ ಹಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಹಾಡಿಕೊ' ಎಂದು
ಹೇಳುತ್ತಾ ನರಿ ಓಡಿಹೋಯಿತು.

ಕತ್ತೆ ತನ್ನ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಜೋರಾಗಿ
ಕಿರುಚಿತು! ಆ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಹೊಲದ ಕೆಲಸದವರೆಲ್ಲಾ
ಗಾಬರಿಗೊಂಡರು. ಈ ಕಿರುಚಾಟಕ್ಕೆ ಒಂದು
ಮುಕ್ತಾಯ ಹಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ
ಓಡಿಬಂದು ಕತ್ತೆಗೆ ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ
ಬಾರಿಸಿದರು. ಆ ಏಟುಗಳನ್ನು ತಾಳಲಾದೆ ಕತ್ತೆ
ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿತು.

-ಎ.ಕೆ.ಪಟ್ಟಾಭಿ, ಬೆಂಗಳೂರು